

Sygn. akt **XXVII Ca 2268/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Beczek
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Ślebzak

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2017r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. S. i S. S.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 9 listopada 2015 r., sygn. akt II C 1915/15

1. oddala apelację;
2. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz M. S. i S. S. kwoty po 300 (trzysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

SSO Waldemar Beczek

Sygn. akt XVII Ca 2268/16

UZASADNIENIE

M. S. i S. S. pozwem z 22 stycznia 2015 r. wnieśli o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwot po 600 Euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty wskazując, że podstawą żądania jest odszkodowanie za opóźniony lot o ok. 7 godzin z M. A. w E. do W..

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie nakazem zapłaty z 21 kwietnia 2015 r. wydanym w sprawie sygn. akt II Nc 588/15 uwzględnił żądanie pozwu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania podnosząc, iż roszczenia powodów o wypłatę odszkodowania na podstawie Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady nie zasługują na uwzględnienie, ponieważ powodowie domagają się wykonania zobowiązania wyrażonego pierwotnie w walucie obcej poprzez zapłatę w walucie polskiej. Pozwany zakwestionował również wysokość roszczenia objętego

pozwem wskazując, iż odległość między M. A. w E. a W. wynosi niecałe 3 200 km, a tym samym odszkodowanie za opóźniony rejs powinno wynosić 400 Euro.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wyrokiem z 9 listopada 2016 r. wydanym w sprawie sygn. akt II C 1915/15 zasądził od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz M. S. i S. S. kwoty po 400 Euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty i orzekł o kosztach postępowania.

Pozwany apelacją zaskarżył powyższy wyrok w zakresie pkt 1, 2 i 4 zarzucając mu:

1) naruszenie przepisu prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 130¹§2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy pozew złożony powtórnie na skutek wezwania Sądu do uzupełnienia braków formalnych zawierał nowe roszczenie, co oznacza, że nie został uzupełniony w sposób prawidłowy, a zatem powinien zostać zwrócony, a powództwo sformułowane w powtórnie wniesionym pozwie (które powinno zostać uznane za nowy pozew) winno zostać oddalone,

2) naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 358 § 1 w zw. z 365 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy przepisy Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów przewidują odszkodowanie w walucie euro, a roszczenie wyrażone w złożonym na skutek uzupełnienia braków formalnych pozwie wyrażone zostało w złotych, pomimo braku zgody dłużnika na zmianę waluty.

ewentualnie zarzucił naruszenie:

3) naruszenie art. 481 k.c. w zw. z art. 130¹ § 1¹ k.p.c., poprzez zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 22 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty, podczas gdy strona powodowa domagała się zasądzenia odsetek od dnia wniesienia pozwu, a uzupełnienie pozwu niewniesionego pierwotnie na urzędowym formularzu, wywołuje skutki dopiero od chwili jego uzupełnienia.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem żaden z podniesionych w niej zarzutów nie był zasadny.

Sąd Okręgowy podkreśla, że w przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia ze świadczeniem wynikającym z umowy, w której strony mogły dowolnie ustalić walutę w jakiej chcą spełnić to świadczenie. Podstawą roszczenia jest bowiem Rozporządzenie (WE) 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 296/91 (Dz. UE 17.2.2004, zwane dalej Rozporządzeniem nr 261/2004) ustalającym wysokość odszkodowania, która została określona w euro z uwagi na fakt, że akt prawny, na podstawie którego powód domaga się odszkodowania, pochodzi od organów Unii Europejskiej, której walutą jest właśnie euro. Tym samym odszkodowanie zostało określone de facto nie w walucie obcej dla ustawodawcy, lecz w walucie unijnej. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że zamiarem ustawodawcy nie było ukształtowanie sposobu zapłaty odszkodowania jedynie w jednostkach euro, a wyłącznie waluta ta określa wysokość odszkodowania. Ponieważ rozporządzenie obowiązuje wprost w krajach członkowskich, oznacza to, że nie wymagało ono implementacji do naszego systemu prawnego, jednak taka sytuacja nie może powodować negatywnych skutków dla wierzycieli będących polskimi obywatelami, którzy niewątpliwie mogą dochodzić odszkodowania w walucie krajowej. Po dokonaniu zatem celowościowej wykładni art. 358 k.c. w stosunku do regulacji ww. rozporządzenia Sąd Okręgowy uznał, że niezasadnym by było przyjęcie, że w niniejszej sprawie wiąże Sąd klauzula efektywnej waluty, a powód nie może

domagać się wykonania zobowiązania w walucie polskiej, co oznacza, że zasada z art. 358 k.c. nie mogła stanowić wyłącznej podstawy do oddalenia powództwa.

Sąd II instancji stwierdza tym samym, że racji nie ma skarżący, iż Sąd Rejonowy naruszył przepis art. 130¹§2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy pozew złożony powtórnie na skutek wezwania Sądu do uzupełnienia braków formalnych zawierał nowe roszczenie. Podkreślić w tym miejscu należy, że powodowie zostali wezwani do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez wskazanie wartości przedmiotu sporu w walucie polskiej, gdyż ma ona znaczenie, dla ustalenia właściwości rzeczowej sądu w sprawach o prawa majątkowe (art. 17 pkt 4 k.p.c.), wysokości opłat sądowych, głównie stosunkowych (art. 13 u.k.s.c.) a wyjątkowo stałych (np. art. 28 u.k.s.c.) oraz wysokości wynagrodzenia pełnomocnika profesjonalnego. W ocenie Sądu Okręgowego brak było podstaw do uznania, że wskazanie wartości przedmiotu sporu w walucie polskiej należało ocenić jako zmianę powództwa. Zauważyć należy, że zmianą podstawy powództwa jest taka zmiana, która prowadzi do zmiany okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie, czy też do zasadniczej zmiany samego żądania. Nie dotyczy to takiej sytuacji, gdy powód dochodzi w pozwie zapłaty określonej kwoty pieniężnej w złotych, a następnie domaga się zasądzenia jej w innej walucie. Żądanie spełnienia świadczenia pieniężnego jest bowiem w istocie żądaniem przekazania określonej wartości ekonomicznej, którą pieniądź wyraża. Z tej przyczyny, brak też było podstaw do potraktowania dokonanej przez powodów zmiany rodzaju dochodzonej waluty, jako zmianę żądania.

Odnosząc się do zarzutu kwestionującego prawidłowość zasądzonych na rzecz powodów odsetek Sąd Okręgowy podkreśla, że Sąd I instancji prawidłowo oznaczył termin ich naliczania od dnia 22 stycznia 2015 r., bowiem w tym dniu ich pozew został zarejestrowany na biurze podawczym Sądu Rejonowego.

Mając na uwadze powyższe Sąd II instancji stwierdza, że Sąd Rejonowy prawidłowo uwzględnił żądania powodów zarówno co do należności głównej, jak i należnych od nich odsetek, a tym samym apelacja pozwanego, jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania odwoławczego Sąd II instancji orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 §1 k.p.c. oraz § 6 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461).

SSO Waldemar Beczek